

STELLAR

ESCAPISME

Ik vlucht. In de drukte. De telefoon. De fles. De serie. Het weekend.

Maar mijn grootste vlucht is naar de wereld in mijn hoofd.

Weg van aanwezig zijn. Dat is mijn zwakte.

Beschrijven is vluchten.

Beschrijven wat er is.

Beschrijven waarom het is.

Beschrijven wat er zou moeten zijn.

Beschrijven wie het had moeten doen.

Beschrijven wat ik had moeten doen.

Beschrijven wie ik had moeten zijn.

Als ik beschrijf, verdwijn ik in mijn meningen, perspectieven, frustraties,
mijn ervaren werkelijkheid. Ik praat over discomfort, maar stap er niet in.

De wereld verandert niet. Ik ook niet.

Beschrijven is de meest geaccepteerde vorm van escapisme.

Het klinkt als zelfinzicht. Maar het is stilstand. Het is achteruitgang.

Elke beschrijving is een vlucht naar een wereld die niet werkelijk bestaat.

Verklaren is hier blijven. Verklaren is impact. Verklaren is groei.

Verklaren is niet beschrijven wat er is. Verklaren is uitspreken wat er gaat zijn.

Ik ga er naartoe. Ik confronteer. Ik beslis. Ik blijf present.

Geen analyse. Geen verhaal. Een verklaring. En actie.

STELLAR

Verklaar, it's not rocket science!